

MAGISTRI VIVENTES

AGNIESZKA MICHALCZYK

* 15 XII 1930, Nieborzyn

Autobiografia i wspomnienia

Urodziłam się w poniedziałek 15 grudnia 1930 roku w Nieborzynie położonym w powiecie ciechanowskim¹. Nasz dom stał na skraju wsi, u podnóża niewielkiego – nawet jak na mazowieckie warunki – wzniesienia. Mój tata, Leon Sowiński (1896–1943), był rolnikiem, a mama, Klemensa Sowińska z d. Bęćkowska (1898–1987), zajmowała się prowadzeniem domu i wychowaniem dzieci². Moje rodzeństwo stanowiło 7 osób; starsze: Stanisław, Maria, Bronisława, Jan i Aleksander; młodsze:

¹ Nieborzyn należy obecnie administracyjnie do województwa mazowieckiego, powiatu ciechanowskiego, gminy Grudusk. Wszystkie przypisy pochodzą ode mnie – G.O.

² Rodzice Agnieszki Michalczyk są pochowani na cmentarzu parafialnym w Koziczynie.

Józef i Teresa. Przed 1 września 1939 roku ukończyłam dwie klasy Publicznej Szkoły Powszechnej w Koziczynie.

W czasie okupacji byłam zmuszona do pracy u gospodarza Niemca, który przejął majątek po pani Piotrowskiej (dwór w Koziczynie). Niemiec, wraz ze swoją rodziną uciekł samochodem dopiero 15 stycznia 1945 roku. Po wojnie chodziłam do trzeciej i czwartej klasy Publicznej Szkoły Powszechnej w Koziczynie. Klasę piątą i szóstą skończyłam w Szulmierzu, odległym od Nieborzyna o pięć kilometrów. Do szkoły i z powrotem chodziłam codziennie pieszo, także w soboty. Klasę siódmą ukończyłam w Publicznej Szkole Powszechnej nr 1 w Ciechanowie przy ul. Orylskiej. Następnie w 1952 roku skończyłam Liceum Pedagogiczne w Ciechanowie i zostałam zwolniona z nakazu pracy, który normalnie obowiązywał absolwentów liceum. Tylko nieliczni uczniowie, którzy uzyskiwali bardzo dobre wyniki w nauce i zdali egzamin na studia wyższe, byli zwalniani z obowiązku podjęcia pracy. Studiowałam matematykę najpierw w Wyższej Szkole Pedagogicznej we Wrocławiu, a później – w roku akademickim 1954/1955 – w Opolu, w związku z przeniesieniem wrocławskiej WSP do tego miasta.

W podjęciu studiów we Wrocławiu sporą rolę odegrało wiele szczęśliwych przypadków i zaangażowanie oraz życzliwość kilku osób, w tym przede wszystkim moich starszych siostr: Marii i Bronisławy. Początkowo po ukończeniu liceum zamierzałam rozpocząć pracę nauczycielską w wiosce Kicin, gdzie mieszkał już i pracował brat Aleksander – wtedy nauczyciel matematyki. Zwierzyłam się ze swych planów siostrze Marii, która była nauczycielką i żoną dyrektora szkoły w Jastrowiu na Pomorzu. Maria powiedziała, że ma pismo z Wyższej Szkoły Pedagogicznej we Wrocławiu, zachęcające kandydatów do zgłaszania się na studia, i że chętnie mi to pismo prześle, jak tylko wróci do domu. Z otrzymanego listu dowiedziałam się, że egzamin wstępny odbędzie się we Wrocławiu już następnego dnia. Dotarcie na miejsce o właściwym czasie wydawało się zupełnie niemożliwe. Wszystko jednak zakończyło się szczęśliwie i dotarłam najpierw pociągiem do Warszawy, a stamtąd do Wrocławia; na miejscu byłam o poranku następnego dnia. Siedząc w pociągu w korytarzu, po którym co chwila ktoś przechodził, powiedziałam konduktorowi, że powtarzam wiadomości przed egzaminem na studia, a ten zaprowadził mnie do służbowego przedziału konduktorskiego, w którym nikogo wtedy nie było i mogłam w skupieniu powtarzać materiał.

Po ukończeniu studiów otrzymałam nakaz pracy i zostałam skierowana do nauczania matematyki w szkole średniej w województwie olsztyńskim. W związku z tym od 1 września 1955 do 31 sierpnia 1956 pracowałam w Szkole Podstawowej i Liceum Ogólnokształcącym w Morągu. Na własną prośbę przeniosłam się od 1 września 1956 do szczycieńskiego Liceum Ogólnokształcącego, w którym byłam

zatrudniona do 1976 roku³. W 1976 wraz z rodziną przeprowadziłam się do Olsztyna i rozpoczęłam tu pracę jako nauczycielka matematyki w IV Liceum Ogólnokształcącym. Od 1 września 1985 przeszłam na emeryturę. Następnie w 1987 roku wraz z mężem przeprowadziłam się do Ciechanowa, gdzie mieszkała już i pracowała moja córka, a także moje siostry ze swoimi rodzinami. W tym czasie oboje z mężem podupadliśmy na zdrowiu i chcieliśmy być bliżej córki, lekarki, by w razie potrzeby mogła się nami zaopiekować. Pomagaliśmy też córce i jej mężowi w wychowywaniu wnucząt. Niestety, w 2007 roku mój mąż⁴ zmarł po ciężkiej chorobie nowotworowej.

Pracując w IV LO w Olsztynie prowadziłam również zajęcia z praktykantami z olsztyńskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Z tego tytułu otrzymywałam tygodniowo 4 godziny zniżki pensum. W swojej pracy miałam kilku uczniów, którzy stali się laureatami olimpiady matematycznej. Byli to Krzysztof Maksymiuk w Szczycie oraz dwóch uczniów w IV LO w Olsztynie (zapomniałam ich nazwisk). Z niektórymi absolwentami nawet z 1976 roku do dziś utrzymuję kontakt, za co jestem im bardzo wdzięczna.

Chcę nadmienić, że w 1955 roku zakończyło się działanie studiów trzyletnich dających uprawnienia do nauczania matematyki w szkole średniej. Nie były to jednak studia pełne – kończyło się je bez uzyskania tytułu magistra. Studia pełne, uzupełniające, czwarty i piąty rok ukończyłam w latach 1967–1968 na WSP w Gdańsku. Tu znowu pomógł mi łut szczęścia i życzliwość ludzi. Przyjęcie na studia do Gdańska było jakoś utrudnione, być może odrobinę za późno złożyłam dokumenty. W każdym razie poprosiłam dziekana o wyrażenie zgody na dołączenie mnie do grupy studentów realizujących już zajęcia. Dziekan początkowo nie chciał się zgodzić, ale gdy zajrzał do indeksu i zobaczył ocenę bardzo dobry z egzaminu podpisanego nazwiskiem Steinhaus, nie miał więcej obiekcji. Co ciekawe i zabawne zarazem, mój nauczyciel z Opola wcale nie był tym słynnym Hugo Steinhausem⁵, który nauczał na Uniwersytecie Wrocławskim, a nie w opolskiej WSP. W każdym razie dziekanowi ten detal umknął i z dużym przejęciem powitał mnie w gronie studentów. Studiowanie nie było łatwe, ponieważ w tym czasie pracowałam w szkole, byłam mężatką i miałam dwoje dzieci: Alinkę i Darka. Alinka jest lekarzem anestezjologiem i pracuje w szpitalu w Ciechanowie, a Darek – doktorem nauk agronomicznych i pracuje na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie. Jestem szczęśliwą babcią czworga wnucząt.

³ Przeniesienie nastąpiło na podstawie pisma kierownika Wydziału Oświaty PWRN w Olsztynie, Franciszka Sikory (1905– 1977), o sygn. O.II-11a/35/56).

⁴ Zob. biogram poświęcony drowi Janowi Michalczykowi (1927–2007) powstały w ramach projektu „Schola mea. In memoriam”.

⁵ Hugo Dyonizy Steinhaus (1887–1972) – polski matematyk żydowskiego pochodzenia, profesor Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie i Uniwersytetu Wrocławskiego. Był współtwórcą lwowskiej szkoły matematycznej. Zajmował się teorią gier, analizą funkcjonalną, topologią, teorią mnogości, szeregi trygonometrycznymi, teorią funkcji rzeczywistych.

Uzupełnienia do autobiografii na podstawie archiwaliów szczycieńskiego LO i źródeł własnych

W archiwum szczycieńskiego LO zachowały się dwa kwestionariusz osobowe Agnieszki Michalczyk: jeden z 16 marca 1960, drugi – z 22 kwietnia 1971. Dokumenty te są źródłem podstawowej wiedzy o matematyce: dacie i miejscu urodzin oraz ukończonych studiach i pierwszych miejscach pracy. Wiadomo z nich ponadto, że w czasach PRL należała do ZMP.

Etapy edukacji Profesor Agnieszki Michalczyk da się przedstawić następująco:

- 1) 1937–1939 – Publiczna Szkoła Powszechna w Koziczynie.
- 2) 1945–1946 – Publiczna Szkoła Powszechna w Koziczynie.
- 3) 1947–1948 – Publiczna Szkoła Powszechna w Szulmierzu.
- 4) 1948–1949 – Publiczna Szkoła Powszechna nr 1 w Ciechanowie.
- 5) 1949–1952 – Liceum Pedagogiczne w Ciechanowie (egzamin dojrzałości 1952).
- 6) 1952–1954 – Wyższa Szkoła Pedagogiczna we Wrocławiu.
- 7) 1954–1955 – Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Opolu.
- 8) Studium dla Pracujących Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku. Tytuł pracy magisterskiej: „Pewna własność funkcji ciągłej”. Promotor prof. dr Henryk Guściora (1932–).
- 9) 1966 – 4 roku studiów w WSP w Gdańsku.

Przebieg zatrudnienia:

- 1) 15 VIII 1955 – 31 VIII 1956 – 11-letnia Szkoła Ogólnokształcąca w Morągu.
- 2) 1 IX 1956 – 31 VIII 1976 – Liceum Ogólnokształcące w Szczytnie.
- 3) 1 IX 1956 – 31 VIII 1959 – wychowawczyni internatu szczycieńskiego LO.
- 4) 1–31 III 1957 – prowadzenie praktyki pedagogicznej uczniów Państwowego Liceum Pedagogicznego w Szczytnie.
- 5) 1 IX 1962 – 31 VIII 1965 – Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących w Szczytnie.
- 6) 1 IX 1968 – 31 VIII 1969 – Szkoła Podstawowa nr 1 w Szczytnie.
- 7) 1 IX 1976 – 31 VIII 1985 – IV Liceum Ogólnokształcące w Olsztynie.

Adresy szczycieńskie:

- 1) Aleja Wojska Polskiego 20/6.
- 2) ul. Polska 18a/6 (ten sam budynek, ale po zmianie numeracji).

Wyróżnienia i odznaczenia:

- 1) Medal 40-lecia PRL (1984),
- 2) Nagroda I stopnia Ministra Oświaty i Wychowania,
- 3) Złoty Krzyż Zasługi.

Wspomnienia

Jan Michalczyk

Zawarcie związku małżeńskiego⁶

Po wakacjach 1957 roku znowu spotkaliśmy się z kolegami, a także z poznanymi wcześniej koleżankami. Heniek [Przęda] powiadomił mnie, że jeszcze w tym roku zamierzają z Marylą wziąć ślub. Postanowiłem nie dać się ubiec i uzgodniłem z Agnieszką [Sowińską], że za dwa tygodnie przeprowadzimy w jej rodzinie formalne oświadczyzny, a w czasie ferii zimowych, weźmiemy ślub. W związku z tym trzeba było załatwić odpowiednie formalności kościelne, co dla nauczycieli Liceum Pedagogicznego nie musiało wtedy być bardzo łatwe. Księża dobrze wiedzieli, że władze oczekiwały od liceów pedagogicznych zaangażowania w tworzenie kadr do wychowywania młodzieży w duchu świeckim. Postanowiliśmy jednak z Heńkiem, że zmierzmy się z tym wyzwaniem. W tamtych czasach w społeczeństwie panowało przekonanie, wbrew partii, że do pełnego zawarcia małżeństwa potrzebne są dwa śluby: cywilny i kościelny. Takie też było zdanie naszych pań. Nie było innej rady, trzeba było wybrać się do księdza⁷. Pamiętam, że podczas naszego spotkania ksiądz zachowywał się grzecznie, ale z pewną rezerwą, wykazywał przy tym dobrą znajomość środowiska nauczycielskiego. Gdy powiedzieliśmy księdzu o celu naszej wizyty, z humorem stwierdził, że najwidoczniej ma przed sobą zdeklarowanych wrogów Kościoła. Mimo to, dodał wolno, trzeba będzie chyba panom jakoś pomóc. Ale zapowiedzi ustalimy dopiero wtedy, gdy przyjdą tu panowie ze swoimi kandydatkami na żony. Załatwiliśmy więc tę sprawę nieco później, w dość uroczystym nastroju, przy parafialnej herbatce i w dobrych nastrojach.

Śluby cywilne złożyliśmy 21 grudnia 1957 roku [w sobotę]. W tym celu obie nasze pary zgłosiły się w Urzędzie Stanu Cywilnego w Szczytnie. Postanowiliśmy poświadczyć sobie wzajemnie, bez angażowania dodatkowych osób. Oczywiście, po tym ważnym akcie urządziliśmy sobie uroczyste przyjęcie ślubne. Ponieważ nasze śluby kościelne miały się odbyć podczas ferii, w pokoju nauczycielskim zostawiliśmy odpowiednie powiadomienie dla naszych koleżanek i kolegów. Ferie spędziłem z rodziną mojej żony, a 1 stycznia 1958 roku [w środę] wzięliśmy ślub kościelny w rodzinnej parafii mojej żony w Koziczynku koło Ciechanowa. Przyjęcie weselne odbyło się w rodzinnym domu Agnieszki w Nieborzynie. Dojazd tam w tamtych czasach nie należał do najłatwiejszych, ale ku mojej radości, w weselu uczestniczyła

⁶ Wspomnienia dra Jana Michalczyka (1927–2007), Profesora chemii w szczycieńskim LO, udostępnił syn dr Dariusz Jan Michalczyk. Pełna wersja wspomnień jest zamieszczona w opracowanym przeze mnie biogramie Profesora Jana Michalczyka.

⁷ Najprawdopodobniej chodzi o wizytę u ówczesnego proboszcza Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Szczytnie, którym w latach 1949–1958 był ks. Stanisław Majewski. Celem wizyty było zaś danie na zapowiedzi.

moja Mama, a także starsza siostra [Janina] i stryj [Stefan]. Po całonocnym ubawie z tańcami moja śląska rodzina jeszcze raz życzyła nam szczęśliwego pożycia małżeńskiego i odjechała odwieziona saniami gospodarzy do Ciechanowa, a stamtąd pociągiem w swoje strony. My z Agnieszką także jeszcze tego samego dnia wyruszyliśmy do Szczytna. Zamieszkaliśmy w internacie Liceum Ogólnokształcącego, w którym moja żona uczyła matematyki. W sobotę po rozpoczęciu zajęć w szkołach urządziliśmy razem z Heniem i Marylą Prządami uroczyste przyjęcie dla kolegów i koleżanek w naszych szkołach. Był nie tylko poczęstunek, ale także tańce w szkolnej świetlicy.

ANEKS FOTOGRAFICZNY⁸

PORTRETY

Ryc. 1-3. Agnieszka Sowińska i Agnieszka Michalczyk
z okresu panieńskiego i małżeńskiego.

⁸ Ryciny bez podanego źródła pochodzą z archiwum prywatnego Agnieszki Michalczyk.

EDUKACJA

Ryc. 4. Agnieszka Sowińska (pierwsza z lewej) – studentka matematyki WSP we Wrocławiu – z koleżanką z roku.

Ryc. 5. Agnieszka Sowińska (w parze po prawej stronie za ćwiczącą) — studentka matematyki WSP we Wrocławiu — z koleżankami z roku podczas pokazów gimnastycznych.

Ryc. 6. Agnieszka Sowińska (pierwsza z prawej) – studentka matematyki WSP we Wrocławiu – z koleżankami z roku podczas obchodów 1 Maja.

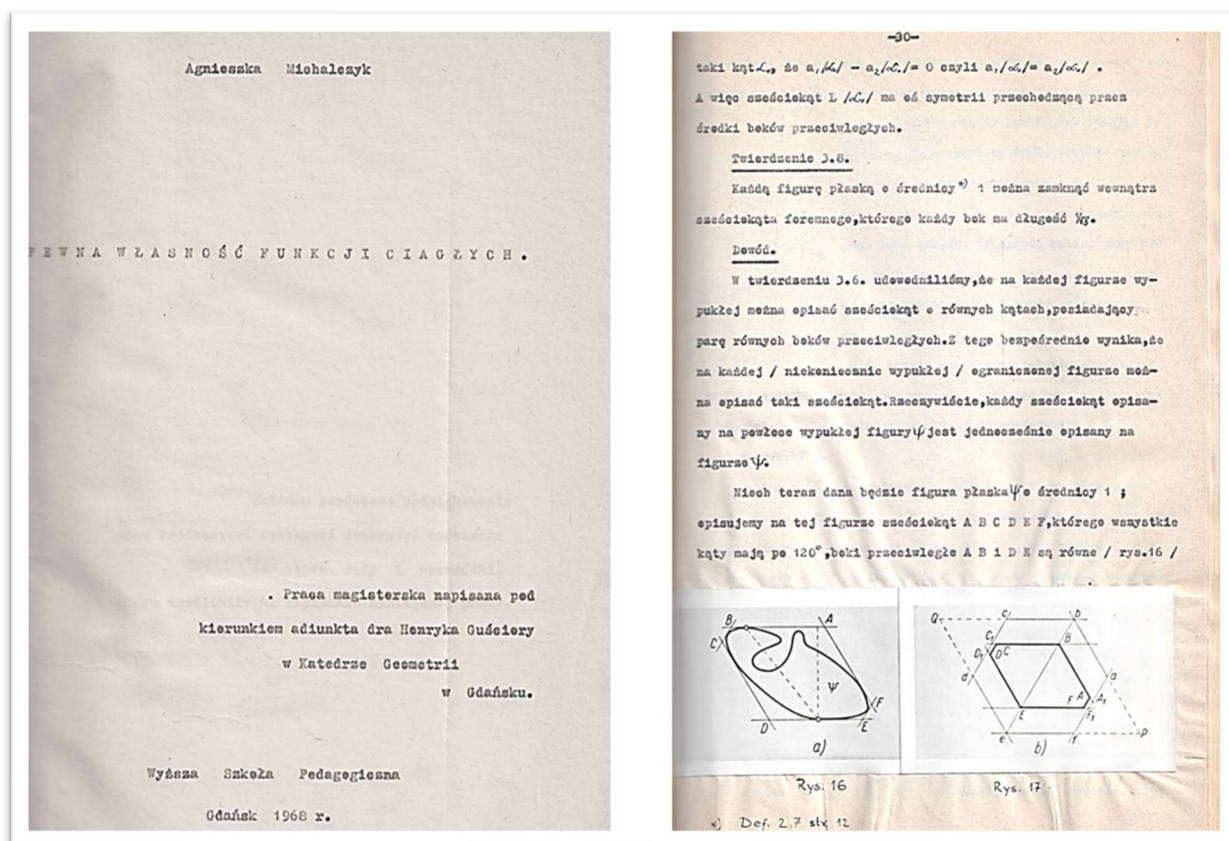
Ryc. 7. Agnieszka Sowińska (druga z lewej) – studentka matematyki
WSP w Opolu – z koleżankami z roku.

Ryc. 8. Agnieszka Sowińska (pierwsza z prawej) — studentka matematyki
WSP w Opolu — z koleżankami z roku.

Ryc. 9. Agnieszka Sowińska (druga z lewej) – studentka matematyki
WSP w Opolu – z koleżankami z roku.

Ryc. 10. Strona tytułowa pracy magisterskiej i jedna ze stron tej pracy.

Z ŻYCIA SZKOŁY

Ryc. 11. Widok na budynek szkoły, w której w latach 1945–1970 funkcjonowało Liceum Ogólnokształcące i w którym nauczycielką matematyki była Agnieszka Michalczyk w okresie 1956–1970. Szczytno, ul. Jana Kasprowicza 1.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 12. Kartka z kroniki szkolnej z lat 1945–1970
 opracowanej przez profesorów Alinę Wrońską i Romana Kasprowicza.
 W składzie Rady Pedagogicznej LO w r. szk. 1956/1957 po raz pierwszy
 pojawia się nazwisko Agnieszki Sowińskiej.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczycie

Ryc. 13. Grono pedagogiczne w czasie przerwy (r. szk. 1964/1965).
Siedzą od lewej profesorowie: Roman Kasprowicz, Władysław Sondej, Telesfor Kocięcki,
Teresa Koźmińska, Nina Czerniawska, Agnieszka Michalczyk, Zofia Bogucka, Janina Zelenay (?).
Stoją od lewej profesorowie: Mieczysław Matelski, Jan Michalczyk.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie⁹

⁹ Dziękuję Pani prof. Agnieszce Michalczyk za pomoc w rozpoznaniu niektórych nauczycielek na tej fotografii.

Ryc. 14. Zakończenie r. szk. 1968/1969.

Siedzą od prawej profesorowie: Jan Michalczyk, Agnieszka Michalczyk, Alina Wrońska, Urszula Gilka, Roman Kasprowicz, Władysław Sondej, Władysław Prystupa.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

**Ryc. 15. Współczesny widok na budynek Liceum Ogólnokształcącego,
w którym Agnieszka Michalczyk pracowała w latach 1970–1976.**

Autor fotografii: Grzegorz Ojcewicz

**Ryc. 16. Współczesny widok na wejście do budynku Liceum Ogólnokształcącego,
w którym Agnieszka Michalczyk pracowała w latach 1970–1976.**

Autor fotografii: Grzegorz Ojcewicz

**Ryc. 17. Nauczyciele LO podczas obchodów Święta 1 Maja w Szczytnie (1970).
Nina Czerniawska (pierwsza z lewej), Roman Kasprowicz, Janina Wawrzynowska,
Agnieszka Michalczyk, Michał Mazur – odwrócony plecami, Wilhelm Szwerecki,
Jadwiga Budkiewicz, Alina Wrońska z synem Walterem.**

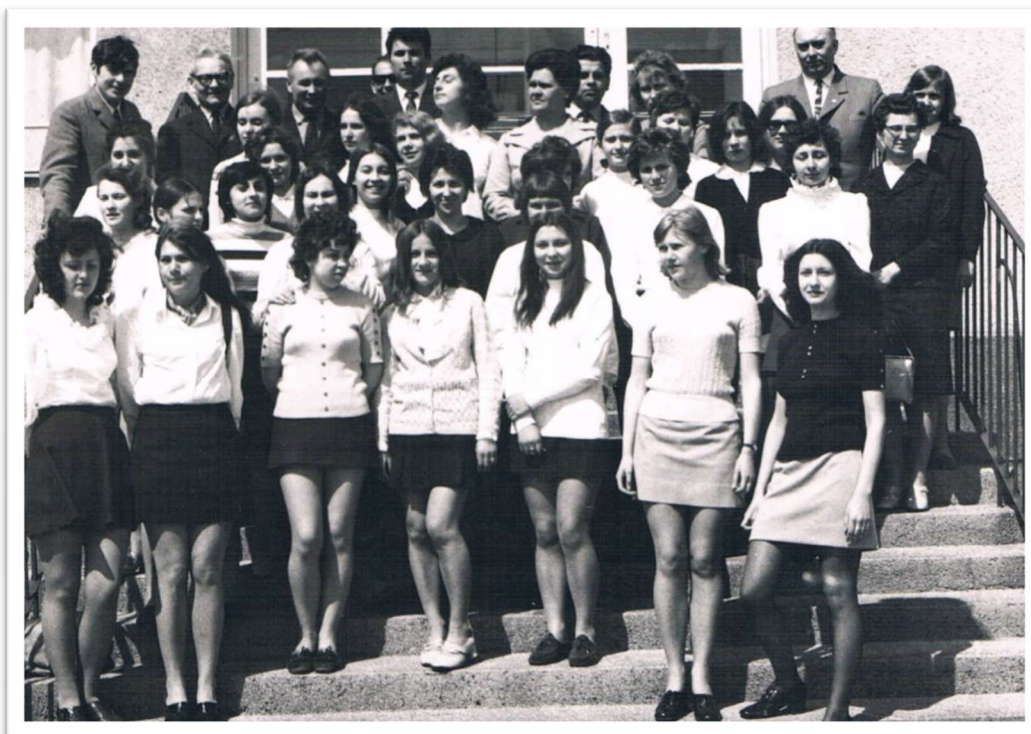
Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 18. Dzień Nauczyciela 14 X 1971.

Siedzą od prawej: Agnieszka Michalczyk, Zofia Bogucka, Nina Czerniawska, Jadwiga Budkiewicz, Maria Stępkowska, Ksawera Borowy, Urszula Kocięcka.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 19. Absolwenci LO w r. szk. 1971/1972. Wychowawczynie prof. Urszula Kocięcka – pośrodku grupy. W górnym rzędzie od lewej prof.prof.: (drugi) Michał Mazur, Stanisław Konstanty, Roman Kasprowicz, Wilhelm Szwerecki, Jadwiga Budkiewicz, Nina Czerniawska, Stanisław Sondej, Zofia Bogucka (?), Mieczysław Matelski. Pod lewym ramieniem prof. Mieczysława Matelskiego – prof. Agnieszka Michalczyk (w okularach).

Źródło: Archiwum prywatne Urszuli Kocięckiej

Ryc. 20. Prof. Agnieszka Michalczyk jako wychowawczyni klasy maturalnej (30 IV 1972).
Wśród najlepszych uczniów: Barbara Skrzypczak i Bogumiła Śpiewak.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 21. Uroczyste rozpoczęcie roku szkolnego 1973/1974.

Siedzą od lewej profesorowie: Lidia Szyposz, NN, Nina Czerniawska, Agnieszka Michalczyk, Helena Małek, Albin Budzyński, Zofia Bogucka (?), Alina Wrońska, Paweł Nowakowski, Michał Mazur, Krystyna Trzcńska, Władysław Sondej.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 22. Dzień Nauczyciela 14 X 1974.

Siedzą od lewej profesorowie: Agnieszka Michalczyk, Nina Czerniawska, Bronisława Kozaczuk, Urszula Orleańska, Władysław Sondej.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

**Ryc. 23. Odpoczynek pod schroniskiem w czasie szkolnej wycieczki z uczniami LO (1974).
Prof. Agnieszka Michalczyk z synem Dariuszem.**

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 24. Grono pedagogiczne z abiturientami 1975 roku.

Siedzą od lewej: Jerzy Małek, Helena Małek, Helena Tarlecka, Roman Kasprowicz, Lidia Szyposz, Jan Michalczyk, Agnieszka Michalczyk, Krystyna Trentowska.

Stoją w pierwszym rzędzie od lewej: Jan Gładkowski i Telesfor Kocięcki.

Pośrodku – Władysław Sondej.

Stoją w pierwszym rzędzie od prawej: Mieczysław Matelski i Wilhelm Szwarecki.

Stoją w drugim rzędzie od prawej: Henryk Zieliński i Jerzy Erwin.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 25. Klasa IVa szczycieńskiego liceum z nauczycielami. Koniec roku szkolnego 1974/1975.

**W pierwszym rzędzie z dołu od lewej profesorowie: Jerzy Małek, Helena Małek,
Krystyna Trentowska, Lidia Szyposz, Helena Tarlecka, Władysław Sondej,
Wilhelm Szwerecki, Agnieszka Michalczyk, Jan Michalczyk.**

**W drugim rzędzie pierwszy z lewej – Telesfor Kocięcki, pierwszy z prawej – Jerzy Erwin,
trzecia z prawej – Alina Wrońska.**

W trzecim rzędzie pierwsza z prawej – Krystyna Trzcńska.

**W czwartym rzędzie pierwszy z lewej – Jan Gładkowski, wśród uczniów –
Roman Kasprowicz, pierwszy z prawej – Henryk Zieliński, drugi z prawej – Antoni Ostasz.**

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 26. Klasa IVb szczycieńskiego liceum z nauczycielami. Koniec roku szkolnego 1974/1975.
W pierwszym rzędzie od lewej stoi prof. Jerzy Małek. Siedzą: Helena Małek, Krystyna Trentowska,
Lidia Szyposz, Helena Tarlecka, Władysław Sondej, Telesfor Kocięcki,
Agnieszka Michalczyk, Jan Michalczyk.
W drugim rzędzie stoją od lewej: Jan Gładkowski, Antoni Ostasz. Od prawej: Roman Kasproicz,
Wilhelm Szwerecki.
W trzecim rzędzie od prawej: Alina Wrońska, Jerzy Erwin, Krystyna Trzcńska.
trzecia z prawej – Alina Wrońska.
W piątym rzędzie drugi od lewej – Mikołaj Kozaczuk. Pierwszy od prawej – Henryk Zieliński.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 27. Klasa IVc szczygieńskiego liceum z nauczycielami. Koniec roku szkolnego 1974/1975.
W pierwszym rzędzie od lewej siedzą profesorowie: Jerzy Małek, Helena Małek, Lidia Szyposz,
Helena Tarlecka, Władysław Sondej, Krystyna Trentowska,
Agnieszka Michalczyk, Jan Michalczyk.

W drugim rzędzie stoją od lewej: Jan Gładkowski i Telesfor Kocięcki.
w drugim rzędzie stoją od prawej: Wilhelm Szwarecki i Roman Kasprowicz.

W trzecim rzędzie pierwszy od prawej – Jerzy Erwin.

W czwartym rzędzie pierwsza od prawej – Alina Wrońska.

W piątym rzędzie pierwszy od prawej – Mieczysław Matelski.

W szóstym rzędzie pierwszy od prawej – Henryk Zieliński.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

Ryc. 28. Prof. Agnieszka Michalczyk podczas matury w 1976 roku.

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

**Ryc. 29. Obchody 1 Maja w LO (27 IV 1974).
Siedzą od lewej profesorowie: Wilhelm Szwerecki, Roman Kasprowicz,
Agnieszka Michalczyk, Zofia Bogucka, Jadwiga Budkiewicz.**

Źródło: Archiwum Liceum Ogólnokształcącego w Szczytnie

PRYWATNIE

Ryc. 30. Agnieszka Sowińska przed domem rodzinnym w Nieborzynie.

Ryc. 31. Agnieszka Sowińska (druga z prawej) z koleżankami ze szkoły.

Ryc. 32. Agnieszka Sowińska (Szczytno, 1957).

Ryc. 33. Agnieszka Michalczyk ze swoją matką, Klemensą Sowińską.

Ryc. 34. Zdjęcie ślubne Agnieszki i Jana Michalczyków (1 I 1958).

Ryc. 35. Agnieszka i Jan Michalczykowie z dziećmi: Aliną (stoi),
Dariuszem (na sankach przy mamie) i Dagmarą Kozińską.

**Ryc. 36. Na działce ogrodniczej przy Szkole Podstawowej nr 3 w Szczytnie.
Od lewej: Antonina Milkamanowicz, Maria Glemp, Agnieszka Michalczyk, Jan Michalczyk.**

Ryc. 37. Rodzina Michalczyków na wycieczce w Warszawie.

Przy zwiedzaniu zamku
w Nidzicy i my z Rę-
mieszko zostaliśmy
„utrwaleni”.

Ciechanów - miasto w którym teraz mieszkamy
Wspominam już wcześniej, że przeprowadzając się
tu z Olsztyna, miatem obawy czy będę się dobrze
czuł w tym miejscu. Czy nie będzie mi tu br-
nowało lasów i jezior oraz innych tamtejszych
atrakcji, do których się tam przywykałem, a
w Ciechanowie ich nie będzie. Ostrzegali mnie
przed takim staniem nawet kol. Fr. Jędrzejowski.

Ale po dwu latach zamieszkania w Ciechano-
wie nie odczuwam już żadnej szkody za Ol-
sztynem. Zapominam nawet o kochani i znajomych
którzy tam jeszcze pozostali. Wszakże żywe wspom-

Ryc. 38. Fragment wspomnień Jana Michalczyka.
Na zdjęciu Państwo Michalczykowie na tle zamku w Nidzicy.

Ryc. 39. Jan Michalczyk z żoną i z wnuczką Joanną, córką Dariusza (2006)

Autor fotografii: Dariusz Jan Michalczyk

Ryc. 40. Prof. Agnieszka Michalczyk i jej czytelnicza pasja.

Autor fotografii: Dariusz Jan Michalczyk

Ryc. 41. Widok od frontu wejście do domu nauczyciela przy dawnym Liceum Pedagogicznym, w którym Jan Michalczyk mieszkał do 1975 roku (ul. Polska 18A, piętro, szczyt po prawej). Na ławce: prof. Agnieszka Michalczyk z wnuczkami, córkami Dariusza Jana Michalczyka (2019).

Autor fotografii: Dariusz Jan Michalczyk

Ryc. 42. Widok od strony parku na dom nauczyciela przy dawnym Liceum Pedagogicznym, w którym Państwo Michalczykowie mieszkali do 1976 roku (ul. Polska 18A, piętro, lewy szczyt).

Autor fotografii: Grzegorz Ojcewicz

*Materiały z prywatnego archiwum Profesor Agnieszki Michalczyk
udostępnił i autoryzował dr Dariusz Jan Michalczyk
Archiwalny materiał kadrowy LO zeskanowała Anna Tobolewska
Całość opracował dr hab. Grzegorz Ojcewicz*